

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 32

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, FEBRUARY 8TH, 1933

LETO XXXV.—VOL. XXXV.

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameri- ških naselbinah

Preteklo sredo je umrl v Brooklynu, New York, rojak Anton Žagar, star 52 let. Ranjki je dalj časa bolehal. Podrobnosti o njegovem življenju niso na razpolago.

V bolnišnici v Johnstown, Penna., je umrl rojak John Sve-te, star 44 let in doma iz Sobot-čeva pri Borovnici. V starem kraju zapuščal ranjki mater, dva brata in dve sestre, tukaj pa mnogo sorodnikov.

Pred sedemnajstimi leti je policija v Chicagi prejela od po-licije v Milwaukee prstne odti-ke nekega Jos. Hočevarja, ki je bil tedaj obtožen nekega pre-stopka. Zadnji tork so pa ti odtiski pomagali, da je bil isti Hočevar identificiran, ko so na-šli njegovo truplo na cesti. Po-vozil ga je avtomobil.

Štirikrat tekem dveh mesecev so suhaški agenti v West Allis, Wisconsin, obiskali trgovino ro-čaja John Turka in iskali pri njem opojne pijače. Mr. Turk je mnenja, da ima pri sosedih dobre prijatelje, ki ga tožijo su-hačem.

Nepoznani banditi so vlomili v zlatarsko trgovino Jos. Grand-licha v Milwaukee pretekli te-šen. Odneli so blaga nad \$300 vrednosti. Ker je bil rojak Grandlich zavarovan proti vlo-mi, seveda ne bo trpel škode.

Rojak Val. Troger v Milwau-kee je padel na zmaznem tla-ku in si zlomil desno roko.

Uporniki na vojni ladji skušajo s pogajanj

Batavia, 7. februarja. Nizo-emska vlada je zavrnila zahte-vo upornih mornarjev na nizo-zemski vojni ladji De Zeven Provincies, da bi se podali, če ne, bodo kaznovani. Vlada za-hteva, da se puntarski mornar-ji brezpogojno podajo. Več zra-koplovov, ki nosijo s seboj bom-be, zasleduje bojno puntarsko la-djo. Vlada jim je dala do jutri odlog, da se podajo ali pa bo ladja bombardirana.

Več žganja

Včeraj je senat državne po-stavodaje v Columbusu sprejel predlog demokratskega senator-ja Smolke iz Clevelanda, da je zdravnikom dovoljeno predpisa-ti en pint žganja vsakih deset dni. Tudi poslanska zbornica bo potrdila isto postavbo. Dose-daj so smeli zdravniki predpisa-ti samo pol pinta žganja na vsa-kih deset dni.

Toži sodnika

Joseph Fleming, po poklicu umivalec oken, je vložil tožbo proti sodniku Geo. B. Harrisu za \$105,000 odškodnine. Fle-ming trdi, da je umival v sodni-kovi hiši okna, ko je padel pri oknu na cesto in se močno po-škodoval. Za te poškodbe sedaj zahteva \$105,000 za bolečine, češ da je bil sodnik nemaren, ker ni skrbel za popravilo oken.

Zabava Orlom

Mr. in Mrs. Fr. Jerše, 15824 Grovewood Ave., sta priredila zadnjo nedeljo žogometnemu od-delku "Orla" prijetno domačo zabavo na svojem domu, ki je bila kaj prijetna. Mr. in Mrs. Jerše sta starša poznanih in priljubljenih igralcev: Franka, Louisa in Eddie Jerše.

Za brezposelne

Mestna zbornica v Euclidu je včeraj odobrila \$2800 za dobro-delne družbe, da se pomaga brezposelnim.

Nocoj se otvori umet- niška razstava

Mr. Gregor Perušek je eden izmed onih redkih ameriških Slovencev, ki je ponesel sloves slovenske umetnosti talenta in kul-ture med ameriški narod. Da bi imeli Amerikanci ustvarjajočega umetnika kot je naš rojak Perušek bi sedel danes na lavi-rih in klanjal bi se mu kulturni svet. Tako je pa Perušek sin slovenskega naroda toda ta slovenski narod je talentiran, zmo-žen in izobražen dovolj, da zna sam vpoštevati svo-je sinove, ki mu delajo čast med svetovnimi nari-di. Nocoj večer bo otvor-jena razstava del v Slo-venskem Narodnem Do-mu. Razstavljene bodo umetniške slike umetnika Peruška samega, poleg te-ga pa nam bo prilika da-na videti, kaj so pod vod-stvom in tehniko g. Peru-ška ustvarili naši sloven-ški sinovi in hčerke, v Ameriki rojeni, in ki se za-vedajo, da so Slovenci in Slovenke. Nad 120 umet-niških del bo razstavlje-nih v veliki dvorani S. N. Doma, med njimi mojster-ska dela g. Peruška, po-tem pa dela njegovih uče-ncev iz moderne šole, kate-ro pčepira naš S. N. Dom in z njim vred ves sloven-ski narod. Na otvoritveni večer boste slišali več za-nimivih govorov, lepo te-je, dobro godbo, poleg umetniškega užitka, ki ga boste imeli pri ogledova-nju umetnin. Vstopnina je same 15c. Pridite in do-kažite, da ste kulturni, da znate ceniti velika dela našega domačega umetni-škega sina in naših mladih začetnikov-umetnikov.

Omejena svoboda

Berlin, 7. februarja. Novi nemški kancler Adolph Hitler je zelo omejil svobodo časopisja in zborovanja v Nemčiji. Predsednik Hindenburg je podpisal dekret, katerega je izdelal Hitler, in ki zapoveduje, da se mo-rajajo časopisi za prihodnjih šest mesecev vzdržati "zlobne kriti-ke" vlade, in da so javna zboro-vanja prepovedana. Kdorkoli bi pozival k javnemu uporu ali nasilju, ga zadene težka kazen. Troje socialističnih časopisov je bilo včeraj ustavljenih in dva komunistična, ker sta hujskala proti obstoječi vladi. Nemška vlada je nadalje odredila, da se v Prusiji odpravijo vse sedanje mestne oblasti, od Berlina pa do najmanjše vasi, in se razpiše-jo nove volitve.

Šest mrtvih

Radi silnega mraza, ki je pre-vladoval v nedeljo in ponedeljek v Clevelandu, je umrlo šest oseb v Clevelandu in okolici, dočim jih je dobilo 15 razne poškodbe. V tork je mraz odnehal in ob-ljubuje se bolj milo vreme za prihodnje dni.

Posojilnica dobila denar

Industrial Savings & Loan Co. v Akronu, ki ima premože-nja \$2,000,000, je dobila \$100,000 od Rekonstrukcijske finan-čne korporacije, da lahko začne izplačati vložnikom.

Evropejci napadajo vzgojo v ameriških šolah, češ, da je malo koristna

Cambridge, Anglija, 7. febr-uarja. Štirje znameniti angle-ški profesorji so se izjavili o ameriških višjih šolah, da so slednje površne, da vzgoja ne cilja v pravi smeri, in da se v šolah pač producira obilica vsa-kovrstnih predmetov, ne pa obil-lica praktičnih in pomembnih zadev. Ameriška vzgoja je po-manjkljiva iz vzroka, ker so v Ameriki mnenja, da ima vsak otrok pravico ostati v šoli do-klér hoče, ne da bi se v tem ča-su skrbelo za pravi vzgojni po-men šolskega otroka. Ob istem času, ko so se oglašili angleški profesorji, napadajo ameriški vzgojni sistem tudi nemški in avstrijski znanstveniki in učite-lji. Vsi povdarjajo, da v ame-riškem šolskem vzgojnem siste-mu ni one temeljitosti, ki ostane otroku za vse življenje. Izmed 1000 ameriških šolskih otrok jih pride 606 v višje šole in 177 v univerze, dočim pohaja v Nem-čiji le 277 otrok v višje šole iz-med vsakih 1000, ki so izvršili ljudsko šolo in le 55 jih pride na univerzo. Dokazi o zrelosti so v Evropi mnogo bolj težavni kot v Ameriki, kjer se v mnogih slu-čajih bolj ozira na sport in gi-mnastiko kot pa na učenje jezi-kov, zgodovine in enakih važ-nih predmetov.

Fašisti in socialisti v Nem- čiji v spopadu

Berlin, 7. februarja. Najno-vejši spor, ki ga ima Adolph Hitler s političnimi strankami v Nemčiji, je spor s socialisti. Te-žave so se pričele, ko je Hitler-jev zastopnik začel napadati ži-dovske politične organizacije in žide sploh, katerih je mnogo v socialistični stranki. Napad je bil narejen tudi na Paula Loebe, ki je socialist, in obenem pred-sednik parlamentarnega odseka za ohranitev parlamentarnih pravic. Tekom zadnje volilne kampanje je Loebe imenoval Hitlerja kot moža, ki je Slovák in ki ima krvave prste. Fašisti so glasno protestirali proti te-mu, in socialisti so se umaknili iz dvorane, boječ se hudega in krvavega spopada. Včeraj je zo-pet prišlo do ostrih spopadov po raznih krajih Nemčije. V Berlinu je bil ubit en komunist in dva fašista.

Blizzard v Chicagi

Včeraj je divjal v Chicagi si-len blizzard, ki se je pripodil iz zapada, in obenem je zapadlo dvanaest palcev snega. Ta bliz-zard je sedaj na poti proti vzhodu in bo danes deloma zadel tu-di Cleveland. V Chicagi so mo-rali zapreti šole in 500,000 otrok je dobilo počitnice, dokler ne od-neha mraz in snežni zameti.

Odvetnik Leo B. Virant

Slovenski odvetnik Leo B. Vi-rant, ki je doslej posloval v Lo-rainu, je premestil svoj odvet-niški urad v Cleveland. Nahajal se bo v uradu 1001 Guarantee Title Building v družbi s po-znamim odvetnikom Frank G. Jones. Ob četrtkih in torkih zvečer, med 7. in 8. uro pa ga lahko dobite v uradu na 6106 St. Clair Ave.

Položaj na borzi

Včeraj je bil položaj na borzi jako miren, delnice so obdržale stare cene, dočim se je cena ne-katerim dvignila.

Ford namerava oddajati svoja naročila lastni- kom malih delavnic

Detroit, 7. februarja. Hen-ry Ford je mnenja, da mora spremeniti svoje poslovanje kar se tiče tovarov, ki izdelujejo razne predmete za njegove avtomobile. Zadržne čase je Ford neumorno na delu, da decentralizira svojo ogromno organizaci-jo. Zanašajo Ford ne namerava dobivati posamezne dele za svoje avtomobile od nekaterih velikih tovarov, pač pa bo naro-čila oddajal malim delavnicam, ki so last neodvisnih delavcev. Tako misli, da ne bo več odvisen od štrajkov v velikih tovarnah, pač pa bo iz malih delavnic lahko redno dobival naročila, in pri tem tudi razbil trust, ki se je na-redil v posameznih državah, in ki se bavi z izdelovanjem stote-rih različnih delov, ki se rabijo pri Ford avtomobilih. Ford bo obdržal centralno tovarno v De-troitu, kjer se izdelujejo motor-ji in drugi bistveni deli Ford av-tomobilov, toda za druge sesta-vine Ford avtomobilov bo odda-jal tisočerm malim delavnicam po vsej Ameriki. Ford je pre-pričan, da bo v malih delavnicah lahko bolje postrežen in sicer z boljšim delom in ugodnejšimi cenami, ker bodo male delavni-ce upeljale na ta način precej-šno konkurenco. Obenem pa ne odvisen od štrajkov v velikih tovarnah, kajti v malih delavni-cah, kjer je zaposlenih od 5 do 10 ljudi ne pride nikdar do štraj-ka. Po mnenju Forda bi lahko imelo 50,000 neodvisnih delav-nic v Ameriki delo samo za Ford avtomobile. To svojo idejo na-merava spraviti v dejanje v najkrajšem času.

Farmer ima glas, ki se sli- ši šest milj daleč

Danville, Kentucky, 7. febr-uarja. Farmer Lee Christian je ponosen na svoj glas. Lahko bi zopovedoval ogromni armadi in bi ga zaeno slišali tisočeri vo-jaki v bitki. Da dokaže moč svojega glasu, je šel včeraj na neki bližnji hrib, kjer je z vso sapo svojih prsi kričal. Slišali so ga prijatelji, ki so bili zbrani šest milj in pol od hriba. To je približno razdalja, ki predstavl-ja 120 mestnih blokov. Far-merji v okolici pripovedujejo, da jih Christian vsako jutro zbudi ko kliče svoje krave.

Hoover je zdrav ob kon- cu svojega urada

Washington, 7. februarja. — Kot se je izjavil osební zdrav-nik predsednika Hooverja se bo slednji posloval bolj zdrav in čvrst iz predsedniškega urada kot kak drug predsednik pred njim. Hooverju se malo pozna-jo štiri leta predsedništva, na-sprotno, bolje je zdrav danes, kot je bil ob času, ko je nastopil predsedništvo.

Jezuitu so bili ukradeni zelo važni papirji

Chicago, 7. februarja. Je-zuit Rev. Bruno Bitter se je da-nes pritožil na policijo, da se mu tatovi iz avtomobila ukradli kreditna pisma, v katerih so se mnogi Čičažani obvezali, da mu plačajo \$20,000 za dobrod-elno delo na univerzi v Tokio. Po-leg tega so tatovi odnesli tudi tri hrabrostne medalje, katere je jezuit dobil v svetovni vojni.

* Nemška vlada je poslala dva-fašistovska agenta v Ameriko.

Angleži bi radi plačali go- tovo svoto, da se rešijo vojnega dolga

London, 7. februarja. Angle-ški poslanik v Zedinjenih drža-vah, Sir Ronald Lindsey, ki je dospel iz Amerike v London, da se posvetuje s kabineto glede angleškega vojnega dolga Ame-riki, je včeraj izjavil predlog, da plača Anglija gotovo svoto Ameriki in se potem ostali dolg popolnoma izbriše. Kolikor se more dognati iz raznih poročil, bi bila Anglija pripravljena pla-čati \$1,250,000,000 do \$2,000,000,000 naenkrat, in bi s tem se rešila vsakega drugega dolga napram Ameriki. Danes dugu-je Anglija Zedinjenim državam \$4,302,450,000. Od zaključka svetovne vojne do danes je pa Anglija že plačala Zedinjenim državam ogromno svoto \$2,077,348,298. Konference glede od-plaćila dolga se bodo vršile še ves teden, in dasi ministri, ki o tem razmotrivajo, molčijo o po-teku konference, pa je toliko go-tovo, da se je že nekaj definitiv-nega ukenilo, in da ne bo tra-jalo šest mesecev, ko bo angle-ški dolg napram Zedinjenim državam popolnoma poravnán.

3,000 avto delavcev včeraj zaštrajkalo v Detroitu

Detroit, 7. februarja. Tri ti-soč delavcev v Hudson Motor Works v tem mestu je odšlo da-nes na štrajk, potem ko so bi-le zavrnjene njih zahteve za vi-še plače. Vsi ti delavci so za-posleni v takozvanem "body plant." Kompanija je nemudo-ma zaprla tovarno in izjavila, da dokler ne pride do poravna-ve, tovarna ne bo več obratova-la. Kompanija trdi, da se je oglasilo v uradu 20 mož, ki so trdili, da zastopajo vse tovarni-ške delavce. Ta odbor je dal kompanijskim uradnikom 80 mi-nut časa, da sprejmejo 12 za-htev, katere je stavil delavski odbor. Delavci so zahtevali: 30 procentov zvišano iplačo, osem ur dela na dan, pet dni v ted-nu, čezurno plačo za čezurno de-lo, boljšo ventilacijo v tovarni, garancijo, da dobijo vsaj za eno uro plačano, kadar so poklicani v tovarni, toda ni dela, opustitev zdravniških preiskav. Delavci so odšli iz urada, dočim so kom-panijski uradniki še študirali njih zahteve.

Barry mora iti

Washington, 7. februarja. S 53 glasovi proti 17 je senat da-nes odločil, da se požene iz služ-be vodjo senatne straže, Davis Barry-a, ki je pretekli teden za-pisal v časopisu "The New Out-look," da je le malo senatorjev in kongresmanov, ki prodajajo svoje glasove, in so ti malošte-vilni znani. Raditega se je v se-natu vnela ostra debata, in po-sledica je, da mora Barry iti.

V bolnici

Mrs. Olga Kaušek, 15210 Sa-ranac Road, je bila v ponedeljek odpeljana v Glenville bolnico, kjer je včeraj bila operirana. Objeki za več dni niso še dovol-je-ni. Iskreno želimo rojakinji, da bi kmalu dobro okrevala.

Nova mesnica

Preteklo soboto je poznani ro-jak Mr. Matt Arko odprl svojo mesnico na 3908 St. Clair Ave. Rojakom priporočamo to slo-vensko podjetje.

* Artur Banker toži Henry Forda na \$18,000,000 odškodni-ne radi "ukradenega" patenta.

Poldruga ura izredne- ga radio programa

Uredništvo in upravni-štvo slovenskega dnevi-ka "Ameriška Domovina" pričakuje, da bo proti kon-cu meseca februarja se lahko preselilo v svoje no-ve, moderne uradne pro-store, katere je zgradila slovenska gradbena tvr-dka Satkovič in Mole. Vod-stvo podjetja "Ameriška Domovina" je že ponovno izjavilo javnosti, da se ima zahvaliti svojim zve-stim in lojalnim naročni-kom, našim trgovcem, na-šim društvom in našim slo-venskim bratskim podpor-nim organizacijam, da smo mogli postaviti urad-no poslopje, ki bo kras na-selbine in dostojno nara-da, katerega "Ameriška Domovina" zastopa. Ni mogoče danes še natančno povedati dan, kdaj bomo selili v novo poslopje, kjer se to nahajalo poleg ured-ništv "Ameriške Domovi-ne" tudi uredništvo "Gla-sila K. S. K. Jednote" in uredništvo "Nove Dobe," ki je glasilo J. S. K. Jed-note. Povejmo pa lahko že danes, da bomo v nede-ljo, 26. februarja, imeli izreden slovenski radio program ob priliki otvori-tve novega poslopja "Ameriške Domovine." V nedeljo, 26. februarja, bo-mo imeli redne pol ure slo-venskega radio programa, poleg tega pa bo "Ameri-ška Domovina" podarila še eno uro izvrstnega slo-venskega radio programa, ki se bo oddajal od 5. do 6. ure popoldne, v nedeljo 26. februarja. In ta pro-gram bo umetniški užitek prve vrste. Natančneje o tem programu bomo seve-da poročali v prihodnjih dneh.

Kajzer v boju za prestol

Doorn, Nizozemska, 7. febr-uarja. Kdor misli, da bivši nemški kajzer Viljem lepo sedi v svojem gradu in cepi drva, za-dovoljen, da ni več na čelu nem-ške države, se moti. V resnici je bivši kajzer še ravno tako ak-tiven kot je bil pred leti. V ne-prestani in tesni zvezi je z Nem-čijo. Samega sebe še vedno smatra za kajzerja in skrbi, da se vsi, ki pridejo v dotiko z njim, tudi tako obnašajo. V gradu Doorn, kjer stanuje bivi-ši kajzer, je vse podložno eks-kajzerju. Viljem se osebno za-nima za vsako zadevo, in je v najbolj tesnih zvezah z Nem-čijo, kjer ima še danes mnogo pri-jateljev. Vse je mogoče, da se nekega dne eks-kajzer vrne v Nemčijo, zlasti sedaj, ko je nje-mu naklonjena Hitlerjeva vlada na krmilu.

Seja "Triglava"

Opozarja se vse člane, da se vrši seja dramskega društva "Triglava" v četrtek 16. febru-arja v Knausovi dvorani, ob os-mih zvečer. Pridite vsi, ker je važno.

Novo prenočišče

Novo mestno prenočišče za moške na Lakeside Ave. in 17. cesti, bo odprto 16. februarja. V teh novih prostorih bo lahko 2000 mož našlo pribežališče.

Ali so ameriški senatorji in kongresmani podkuplje- ni? Mož skušnje govori

Washington, 7. februarja. — David S. Barry, bivši časnikar in od leta 1919 vodja straže v senatu Zedinjenih držav, je ne-davno napisal za časopis "The New Outlook," katerega ureju-je bivši governor Alfred Smith, članek, v katerem je izjavil, da je mogoče, da se nekateri sena-torji in kongresmani dajo pod-kupiti. Radi tega članka je na-stala silna burja v senatni zbor-nici, in senat je odredil, da se nemudoma upelje preiskava pro-ti Barryu ki naj dokaže, kje in kako se dajo senatorji podkupi-ti. Barry je bil začasno suspen-diran in mora prihajati dnevno na zaslivanje pred sodniškim od-delkom senata. Barry se ničesar ne boji. Včeraj je hladno-krvno povedal senatorjem, da ni storil nič drugega kot citiral njih lastne besede. Nedavno te-ga je senator Carter Glass iz Virginije, demokrat, javno go-voril v senatu, da so gotovi vi-soki finančni krogi najeli goto-ve senatorje, oziroma kongres-mane, da se borijo zoper gotove bančne postavbe, ki ne ugajajo visokim finančnim krogom. "Ako je greh, kar sem jaz zapi-sal in povzel iz govora enega se-natorja samega, tedaj je tudi do-tični senator sam kriv in bi mor-al biti zaslisan," je dejal Bar-ry. Slednji je ponovno povdar-jal, da ni mislil ničesar slabega, nač pa je le hotel zagovarjati kongres proti javnemu mnenju, ki prihaja večkrat v javnost in trdi, da je kongres — skupina graftedjev. Barry pa je izja-vil, da to ni resnica, ako se iz-vzame nekaj posameznih slu-čajev.

Srne prihajajo radi mra- za v bližino mest

Salt Lake City, Utah, 7. febr-uarja. Številne črede srn in srnjakov so dospеле iz gorskih in gozdnatih krajev v bližino mest. V njih stalnih bivališčih je zapadel tako ogromen sne-g, da jim je zmanjkalo živeža, kar je prisililo živali v bližino člove-ških bivališč.

Nagla smrt

Nagle smrti je umrl rojak Fr. Kalan, star 41 let. Ranjki je bil doma iz Škofje Loke, odkoder je prišel v Ameriko pred 25. leti. V Clevelandu zapušča soprogo, v starem kraju pa dva brata in eno sestro v Wyomingu. Ranj-ki je bil član društva Cleveland št. 126 SNPJ. Pogreb pokoj-nega se vrši v petek popoldne ob 2. uri, in sicer civilno, pod vod-stvom Frank Zakrajšek iz hiše žalosti na 1157 Norwood Road. Naj bo ranjkemu rahla ameri-ška zemlja, preostali družini pa izrekamo iskreno sožalje!

Nepravilni računi

Državni nadzorniki, ki pre-gledujejo poslovne knjige mesta Euclid, poročajo, da je v 20. me-secih izdala vlada v Euclidu nad \$21,000 za stroške, ki so nepra-vilni in ne bi smeli biti izplača-ni. Mesto ima \$1,250,000 dolga.

Slovenski graduanti

Pred kratkim je na Shore High šoli v Euclidu graduirala Miss Rosalia E. Bukovec, hčer-ka poznane družine Jakob in Marija Bukovec na Ball Ave. Iskrene čestitke!

* 2718 avtomobilov je bilo v Clevelandu ukradenih tekom lanskega leta.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75.
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 32, Wed., Feb. 8th, 1933

Načrt Župana Millerja

Urednik, ki prebira slovenske, hrvatske, češke, nemške, italijanske in angleške časopise, in poleg čitanja teh časopisov, ki so nekaki predstavniki naroda, mora pač poznati mnenje svojega naroda in mnenje drugih narodnosti, in skoro ni v nobenem drugem mestu v Zedinjenih državah toliko prilike, da se zastopniki posameznih narodnosti seznanijo medsebojno kot ravno v milijonskem Clevelandu.

Uredniki časopisov vseh gorej omenjenih narodnosti so se te dni skoro enoglasno izjavili za načrt, katerega je predložil župan Miller mestni zbornici, da se v Clevelandu vsaj deloma odpravi brezposelnost, kot je to pač mogoče v teh časih. Poleg tega pa lahko bilježimo veselo dejstvo, da se enkrat po dolgem času tudi angleško pisano časopisje v Clevelandu strinja z načrtom župana Millerja.

Župan Miller je stavil direktno vprašanje prebivalcem mesta Clevelanda, vodilnim krogom in davkoplačevalcem: "Kaj bi raje imeli? Dobrodelno podporo ali pa delo? Ali želite, da vas podpirajo dobrodelne družbe z miloščino še naprej, ali pa želite zaslužiti svoj lastni denar in razpolagati z njim po svoji volji?"

So ljudje v mestu, ki so rojeni naravni lenuhi, in ki z največjim veseljem jemljejo podporo v blagu in živilih, kot jo dajejo dobrodelne družbe. Toda teh ljudi je silno malo, dočim imamo stotisoče delavcev v mestu, ki so voljni prijeti za vsako delo in zaslužiti s svojimi rokami in razumom svoj lastni denar, s katerim potem lahko razpolagajo kakor sami hočejo, ne da bi bili odvisni od drobtin, katere jim dajejo dobrodelne družbe v mestu.

Nihče ne more oporekati, da župan Miller nima čistih namenov pri svojem načrtu. Gre se enostavno za problem: ali želite miloščino ali želite delo? Ali imate raje, da vam verižne trgovine dajejo potrebna živila, po kateri morate sami hoditi in jih nositi na dom, ker verižne trgovine vam nikdar ničesar ne dovažajo na dom, ali pa bi radi delali dva ali tri dni v tednu in zaslužili svoj lastni denar ter kupili z njim, kar vi hočete in kjer vi hočete. Znano je, da so verižne trgovine danes mnogo dražje, kot pa je blago v trgovinah neodvisnih in samostojnih trgovcev. O tem se lahko prepričate, ako čitate oglase verižnih trgovin v angleško pisanih časopisih, in če čitate oglase, ki so priobčeni tedensko v vašem časopisu "Ameriška Domovina."

Vprašanje je torej: miloščina ali delo? Kaj želite? Da se vas podpira iz javnih sredstev, katere dobimo potom davkov, in se vam največkrat vrže kot pritepecu nekaj podpore, ali pa želite zaslužiti lastni denar za svoje delo? Mi bi bili za direktno delo, ne za miloščino. Tudi župan Miller je istega mišljenja, in to je vzrok, da je začel z bojem, da prisili dobrodelne družbe, da mu sledijo. Miloščina se daje berču, pravi župan Miller, toda clevelandski delavci niso berči, pač pa ljudje, ki so ponosni na svoj poklic in ki niso sami krivi, da morajo stradati v današnjih časih.

Praktično in teoretično ima Miller prav. Vse časopisje, brez izjeme, ono, ki je pisano v angleškem jeziku, kot tujerjezično časopisje, se strinja z Millerjem, da je boljše dobiti zaslužek od dela, kot pa miloščino od dobrodelnih družb.

Toda pri vsem tem ima tudi načrt župana Millerja nekaj idej, radi katerih je treba misliti. Župan Miller računa na zaposlenje 38,000 delavcev. Ti delavci bi potrebovali nadzornike, delo, ki bi ga opravljali delavci, bi potrebovalo material, in pri vsem tem bi se potrošilo mnogo milijonov dolarjev več, kot je pa župan Miller proračunal. Armada 38,000 mož potrebuje vodstva, nadzorstva, idej in načrtov. Župan Miller je pokazal pot, kako se dobi denar za navadne delavce, pokazal pa ni pota, odkod bi prišla ostala denarna sredstva za drugo ogromno delo, ki je v zvezi z zaposlenjem 38,000 ljudi.

Vendar je pa načrt župana Millerja nekaj izvanrednega, nekaj koristnega, nekaj, česar se pred njim ni spomnil še noben politikar. Župan sam ne more vsega izvršiti in uresničiti. Imeti mora polno podporo od strani mestne zbornice, od države Ohio, od zvezne vlade. V kredit pa mu je, da je prvi izmed županov velikih mest v Zedinjenih državah pokazal pot, kako se da vsaj deloma olajšati trpljenje in tuga brezposelnih delavcev, ki zahtevajo delo, ne pa — miloščine.

D O P I S I

Euclid, O.—Novice za "dolenjske strange" naj bodo za enkrat sledeče: Če verjamete, al' pa ne, v našem mestu je že nastal tak mraz zadnje dni, da si mislimo, da se je sončna Florida spremenila v Sibirijo. Pa še nekaj drugega razsaja zadnje čase po naši dolgi vasi. Kdo neki? Ali bolezen, ali kaj? Se vse kaj hujšega kot bolezen, namreč, sušarski agentje, ki jim bide zadnja ura in jim teče voda za vrat, so začeli stikati po domovih. Navadno pobere vse, kar količaj diši po alkoholu, še celo gnilo planko,

če slučajno galonček na njej stoji.

Kako bi se pa izrazil glede dela pri nas, sam ne vem. Slišal sem, da bodo zaprle vse tovarne svoja vrata in mi ljudje naj pa v nebo gledamo križem rok ter čakajmo, da začne padat zaželjena mana iz oblakov.

Moje mnenje je, da je že skrajni čas, da dobimo kakega naših ljudi za nastavljenca pri dobrodelni organizaciji, ki se bo vsaj kaj pognal za naše najbolj potrebne. Žalostni slučaji so na dnevnem redu, posebno ker se

ne morejo pogovoriti v angleščini, pa sledi šikaniranje in siromaka je sram. Toda nikogar naj ne bo sram prositi. Boljše je najprej prositi, kot pa krastiti. Onim pa, ki niso še dovolj prizadeti, svetujem, naj nikomur ne predbacivajo, češ, da ga "charity" živi. Nič se ne ve, marsikdo se lahko pride na beraško palico.

Zadnjič enkrat sem bral dopis v Ameriški Domovini, ki pravi, naj ne obrekujemo svojega bližnjega. Res je, obrekovanje je že izdajstvo, obsodba in velikokrat ponedolžen. Včasih bi tudi lahko rekli, da je zmota ali pomota. Zmota se pa lahko vsak, tudi najbolj učeni profesorji. Nato pa sledi sumničenje, to je pa že nekaka bolezen, ki je človeku prirojena. Dokler nismo na jasnem v prepričanju do svojega bližnjega in dokler odbržimo sumničenje samo zase, je dobro. Kakor hitro pa začnemo obrekovati in natočevati, četudi samo po ovinkih, se gotovo porodi iz komarja slon, prepri in smrtno sovraštvo.

Kaj ko bi se malo pogledali pod ljubljanski turen. Skupni novi odbor fare sv. Kristine za leto 1933 bo objavljen v kratkem, kakor tudi vestnik računov.

Ho, ho, ko bi videli, koliko smeja so nam napravili slovenski vitezi iz St. Clairja. Igra "Kakršen gospod tak sluga" je bila res polna veselega razvedrila, da se je moralo vse smejati v dvorani. Najbolj sta ga lomila sluga Pavliček in rekrut Lipe. Vsi igralci so svoje vloge fino rešili in izvršili. Petje štirih fantov je bilo nadvse krasno. Vsem igralcem se je videlo, da so že vajeni odra in da so ga pravi "kampeci." Čestitamo igralcem in se jim prav lepo zahvaljujemo.

Član dr. Najsv. Imena.

Cleveland (Newburg), O.—Dne 31. januarja je imel naš demokratiški politični klub svojo sejo. Izvoljen je bil sledeči odbor: Predsednik Anton Bobnar, podpredsednik Louis Gliha, tajnik John Kaplan Jr., blagajničarka Apolonija Kie. Nadzorniki: Frances Blatnik, Frank Mulh in John Wintar Jr. Reči moram, da tako prijetni seji še nisem prisostvoval, kakor jih prireja demokratiški klub. Zakaj niso vsi Slovenci, ki spadajo v demokratiško stranko, člani našega kluba, mi je neumljivo. Prav bi bilo, da vsi Slovenci državljani pristopimo v demokratiški klub. V združenju je moč. V našem precinktu je bilo pri zadnjih volitvah nekako 300 glasov oddanih demokratiškim kandidatom. To so povečini slovenski volivci. Klub pa šteje 117 članov. Združimo se in prihajajmo redno na sejo, katera je zadnji turek v mesecu v SND na 80. cesti. Recimo da bi bilo 300 članov na seji, pa bi prišel kateri višjih uradnikov in ko bi videl toliko zavednih članov, si bi mislil: "Tukaj je pa že precej moči skupaj; ako dobim vse te na svojo stran, pa bom zmage gotov!"

Nekateri se jezijo, ker ne morejo takoj prvi dan, ko pristopijo, dobiti dela. V teh težkih časih je res težko dobiti delo. Pa tudi poznani nismo še tako pri višjih. Ako se pa organiziramo, da bo naš klub štel veliko članov, se bo ložje kateremu pomagalo do dela. Posebno se vabi vse mlade fante in dekleta, kateri ste dopolnili 21. leto, da pristopite prihodnjo sejo, da se že v mladosti vadite političnih sej.

V soboto 11. februarja priredi naš klub card party in malo domače zabave v S. N. Domu na 80. cesti. Vabi se vse demokrati iz cele države Ohio. Ako se bo nahajal naš bodoči odrešenik Mr. Roosevelt kje v bližini, bo tudi gotovo prišel na našo zabavo. Pa ne samo demokratje, tudi republikanci bodo imeli vstop. Tudi toliko opevani Mr. Barbič si lahko preskrbi vstopnico, saj pri vratih se ne bo nobenega gledalo, ali je bel ali rdeč, samo da pogledaš v tisto linico, kjer se vstopnice prodajajo, pa bomo

najboljši prijatelji. Veselični odbor je pridno na delu, da bo vse potrebno pripravljeno. Začetek zabave je ob sedmih zvečer, konec bomo pa sami določili. Pričakujemo, da se bodo naše prve veselice udeležili vsi prijatelji političnih strank, vsi demokratiško misleči Slovenci in bratje Hrvatje. Napolnimo dvorano in si vlijmo v svoja srca poguma, da bo imela demokratiška stranka, ki je bila pri zadnjih volitvah zmagovita po vseh Zed. državah, moč in srečo, da se sedanjim kritičnim položaj vsaj za prihodnjih sto let odpravi.

Poročevalec.

Ameriški jugoslovanski klub

Cleveland (Collinwood), O.—Pred svetovno vojno ni bilo še omenjenega kluba, ker še ni bilo povoda zanj. Po vojni se je sestala v ta klub gruča Slovencev, Hrvatov in Srbov, ki so se zanimali za razvoj Jugoslavije, ob enem so pa predstavljali nekako zastopstvo svojega naroda preko oceana. Jugoslavija ima pač svoje oficijelne zastopnike, ki opravljajo stvari, ki so jim v področju. Mi, ameriški držav-

SKUPNE PODRUŽNICE S. Ž. ZVEZE

Cleveland, O.—Dne 27. januarja smo imeli skupni sestanek. Na tem sestanku sta se nam pridružili še dve podružnici: št. 32 in 49, ki bosta v bodoče z nami sodelovali. Tako je prav in lepo, da se vedno bolj zavedamo, da smo vse sestre Slovenske Zenske Zveze. Vse delovanje do sedaj je bilo složno, ker le v tem je moč in napredek.

Da pa ne bomo vedno samo zatirjevali, kako delujemo, smo se namenile, da javnosti na 26. februarja tudi pokažemo našo zmoglost in korajžo v Slovenskem domu na Holmes Ave. Ker je samo enkrat pustna nedelja v letu, smo za ta večer povabile tudi veliko kraljico in malega kralja, ki sta nam s častno besedo obljubila, da prideta na oder in se predstavita navzočemu občinstvu. Ker pa take visoke osebe ne hodijo same po svetu, ju bo spremljal cel regiment dobrovoljcev in umetnikov, pri katerih bo imel tudi Charlie Chaplin svoje muhe vmes, da se ne bo kraljica dolgočasila na svojem prestolu. Končno se ji bo po postreglo s pečeno gosko.

Zelo rada bi vam povedala, v kateri državi sedaj ta kralj in kraljica vladata, pa sestre to strogo zase držite, ker pravijo, da jaz ne znam molčati. Radi tega mi nič drugega ne preostaja, ne-

A. HYATT VERRILL:

POJDIMO RIBARIT—ZLATO

Ko je vihar pri Old Lyme, Conn., vrgel na obrežje več kot sto starih zlatnikov in nekaj dragocenega nakita, se je takoj domnevalo, da mora ležati tam kaka potopljena ladja, ali pa da so morskimi razbojniki tam nekoč spustili v morje svoj plen. Ako bi bile te dragocenosti vržene na suho pri Southampton, Long Island, bi se to takoj vedelo, da je zlatnina del bogastva, ki ga je tukaj spustil v morje leta 1831 razvpiti Charles Gibbs, morskimi razbojnik, ker je znano, da ga je tukaj zakopal v vrednosti več kot \$25,000 in tega zaklada do danes še nihče ni dvignil.

Toda, ker ni nobenega zapisnika, kako je morskimi razbojniki zakopali svoje zaklade pri Old Lyme, je edina možnost, da izvira na obrežje vržena zlatnina s kake potopljene ladje. Toda naj bo že to tako ali tako, pri ljudeh se je zbudilo zanimanje, da bi šli iskat skritih zakladov. K temu je največ pripomagal sedanja depresija in pa dejstvo, da so dvignili iz potopljene ladje "Egypt" ob francoski obali bogastvo v vrednosti več kot pet milijonov dolarjev. Dviganje zakladov s potopljene ladij danes ni več kaka pustolovščina, ampak je pravo tr-

ljani, ki nas je veliko, pa gledamo vse le od strani. Nikakor ni naša naloga vtikati se v nekaj, kar nas ne briga, na drugi strani pa, kot ameriški podaniki in rojeni od tega naroda, je naša moralna dolžnost, stati na braniku, kadar poskušajo neprijatelji postaviti v slabo luč naš narod. Oficijelna Jugoslavija in tudi ljudstvo samo ne sliši in ne vidi tega, kar je nam mogoče videti. Prefrigate politične poteze, ki so včasih dvoumne, včasih pa gorostasne laži, je opaziti vedno pogosteje v časopisju. V vrstah našega naroda doma ali pa v inozemstvu, se opaža močna propaganda, katere agentje so prodane duše. Na Notranjskem in na Krasu se postavljajo topovi in v utrbe in tudi vešala. Kaj nas briga, če je Jugoslavija kraljevina, saj je lahko tudi republika. Ampak Musso hoče iti naprej do Save, do Drave. Namen cele situacije je, oslabiti državo, potem pa udariti.

V petek, 10. februarja, je sešla omenjena klubna v Grdinovi dvorani, kamor naj pridejo vsi prejšnji člani in somišljeniki, ki jim je pri srcu plemenito delo in namen kluba.

Član pripr. odbora.

go da rojakom in rojakinjam širom Clevelanda in v okolici že sedaj svetujem, da si pravočasno preskrbite vstopnice ter se na pustno nedeljo pridete sami predpričati, katera država jima je izročena v varstvo. Samo to lahko rečem, da Amerika ne, ker to ne vladajo kralji.

Da se bosta znala na ameriškem odru prav zasukati in zadržati s svojim regimentom in da se s Charlie Chaplinom že prej pobotajo, ste vse zastopnice SZZ prav prijazno prošene, da za gotovo pošljete vse sodelovalce v sredo, 15. februarja v Slovenski dom na Holmes Ave. ob osmih zvečer, kjer bo skupna skušnja za nastop 26. februarja. Odbornice pa, ki so v pripravljalnem odboru, naj bodo tisti večer že ob sedmih na mestu, da pripravimo vse potrebno za prihodnjo sejo, kar se bo predložilo skupnim zastopnicam. Ako vam ne bo kaj všeč, boste pač lahko same predruščile na seji. Za slučaj, če nam bo na prihodnjo sejo zopet primanjlovalo elektrike, se ne treba nič bat, ker sem že preskrbela s svečami, da ne bo nobeno strah. Prihodni sestanek skupnih podružnic se vrši tretji ponedeljek, to je na 20. februarja. Pridite gotovo vse!

H. T., poročevalka.

VARUJTE SE PREHLADA
in koronavirusa, ki jih prehladi in gripa, da boste imeli čvrsteje v redu s tem, da jemljete redno
Trinerjevo Grenko Vino

Skoro ravno tako pristopna kot Don Carlos je ladja Santissima Concepcion, ki je nekoč odplula iz Cartagene, obložena z zlatom in srebrom. Na ladji je bilo do 100 mornarjev in je imela tudi 20 topov. Ko se je blizala Margariti, je naenkrat iz rekega zaliva planila proti ladji sovražna ladja morskih razbojnikov. Kapetan se je hotel izogniti boju z morskimi razbojniki, četudi je bila ladja dobro oborožena, ker je nosila poleg velikega bogastva tudi več vplivnih oseb, za katerih varnost je bil kapetan odgovoren. Zato je sklenil, da poskuša z begom. Toda zasledujoča ladja je bila hitrejša in je prihajala vedno bližje. Od časa do časa se je na razbojniški ladji zablistalo in kroglja je završela v morje ne daleč od bežeče ladje.

Nenadoma se dvigneta pred bežečo ladjo dve pečini, med katerima je bil ozek preliv. Kapetanu se takoj vzdudi upanje, da je najbrže za temi pečinama kak zaliv in varno zavetje. Preliv je bil ozek in komaj globok za ladjo. V normalnem času bi si kapetan nikdar ne upal v ta nevaren preliv, a sedaj je šlo za življenje in smrt. Ena krogla s zasledujoče ladje je udarila na krov in napravila precej škodo. Kapetan ukaže ustreliti iz vseh topov na razbojnike, potem pa sam prime v roke krmlilo in zavozi ladjo v ozek preliv.

Poveljnik morskih razbojnikov, znameniti Dutelman "Lescena noga," je grozno zaklel, ko je videl, da mu bo plen ušel, ker nikakor ne bo mogel zasledovati ladje skozi ta ozek preliv. Sam skoči k enemu izmed topov in ves penast jeze pošlje še eno kroglo za bežečo ladjo. Ali je dobro meril, ali je usoda tako hotela, krogla zadene v ladjino krmlilo, ladja se zasuče in se z vso silo zaleti v pečine in ladja se potopi. Le nekaj se jih je rešilo v čolnu na obrežje, drugi so pa utonili in postali žrtev morskih volkov.

Za kapetana pobegle ladje bi bilo skoro boljše, če bi bil padel v roke morskim razbojnikom, kot pa da se je rešil na kopno. Prepeljali so ga namreč uklenjenega na Španjko, kjer je bil obsojen na smrt in obglavljen, ker se ni postavil v bran.

Tri stoletja leži že ta ladja v morju in v njej velikansko bogastvo in čaka, da ga bo kdo dvignil.

Ko se je angleški kralj Karl bojeval za prestol, so sklenili Španci, da mu pomagajo z denarjem. Ukazali so provinci Peru, eni najbogatejših španskih kolonij, da pripelje v Anglijo za \$13,000,000 zlata. Toda ladja, ki je vozila denar, ni nikdar prišla v Anglijo, ampak se je potopila blizu ekvadorja na morsko dno. Tudi to bogastvo še vedno čaka na dviganje. Ladja ni daleč od obrežja, niti v preveliki globini.

Ko je Sir Francis Drake zbral bogastvo, ki ga je dobil iz opanih španskih mest ob obrežju Južne Amerike, vse na eno ladjo, je videl, da bi bila teža prevelika, zato je ukazal vreči v morje 45 ton srebrnega in zlatega denarja. Vse to bogastvo še tudi čaka, da ga kdo dvigne.

In med Bahama otokih in Santo Domingo se je potopilo 16 galaj, ki so bile ve obložene s zlatom, srebrom in dragimi kamni. Obširnost bogastva na teh ladjah se lahko računa po tem, ko je bila dvignjena ena izmed teh galaj, so dobili na njej zlatnine za \$2,000,000.

Mnogo tega bogastva se da še dvigniti, ako je denar na razpolago za dela, toda mnogo je pa tudi tega bogastva, katerega je že zasul pesek in blato in bo za vedno ostalo zakopano skrito pred človeško poželjivostjo za zlatom in srebrom.

Če verjamete al' pa ne.

Tat je bil zasačen pri svojem "opravku" in točno pripeljan pred sodnika. Strogi gospod sodnik ga temno pogleda in s svečanim glasom vpraša:

"Mož, povejte mi no, kaj vas je zmotilo, da ste ukradli nekaj ničvrednih predmetov, niste se pa dotaknili zlate ure in verižice, katero bi bili lahko ukradli?"

"No, gospod sodnik, sedaj pa še vi začnate, ko mi jih je že vendar moja stara toliko napela radi tega."

K odvetniku pride klient radi neke tožbe. Ko ga odvetnik izprašuje o vsej stvari, je ta tako zmeden odgovarjal, da je postal odvetnik nestrpen, pa mu zabrusi:

"Priatelj moj, vi ste čisto navaden osel!"

"Oho, gospod odvetnik, o tem bi se pa dalo nekoliko debatirati. Povejte mi, recimo, ali sem zato vaš prijatelj, ker sem osel, ali sem osel zato, ker sem vaš prijatelj?"

Vršila se je sodna razprava. Ko so bile zaslišane vse pričevanja in je povedal svoje zagovornik in državni pravdnik, je sodnik dal še zadnja pojasnila porotnikom, nakar so se podali v posvetovalno dvorano. Precej časa jih ni bilo nazaj in obtoženec je obupno gledal v vrata, skozi katera bi se imeli prikazati porotniki. No, končno se pa le odpro vrata in porotniki pridejo eden za drugim v dvorano. Ko se vsedejo na svoje prostore, vstane načelnik porotnikov in pove sodniku, da je porota prišla do sporazuma in zaključka.

"Torej kako se glasi sklep porotnikov?" ga vpraša sodnik.

"Naš sklep je tak, da smo spoznali obtoženca nekrivim ampak s pripombo, da se mu ne roči, naj drugič ne počenja enakih stvari."

Odvetnik je v znesenih besedah zagovarjal obtoženca. Obrtnik proti porotnikom, je zagovarjal rekel: "Cenjeni gospodje porotniki! Naj vam povem, da je obtoženec videl vrata odprta in je stopil v hišo, da se prepriča, če je vse v redu. Ker se je bal, da bi koga v hiši ne zbudili, si je sezul čevlje in si jih obesil okrog vratu. In da so ga našli potem na strehi, je pa vzrok samo ta, ker je hotel dobiti nekaj svežega zraka. Ako vse to dobro premislite, gospodje porotniki, morate na vsak način oprostiti obtoženca!"

In porota ga je res oprostila, ker so bili dokazi o njegovi nedolžnosti res tako prepričevalni.

Na pametno idejo je prišel neki gostilničar v Tesaliji na Grškem. Ker je imel bolj malo gostov, je nekega dne naznanil, da ne bo več računal vina od fišelke in od literke, ampak da bo računal vino na uro. To pomeni: kdor bo dlje pil, več bo plačal. Od ure računa v ameriški veljavni po pet centov. Ne vem, kakšni pivci so v Grčiji, ampak kakor ga znamo dihati, bi rekel, da bi ta gostilničar imel odprte gostilne več kot en teden.

Bolnik pride k zdravniku in mu potoži, da ni nič kaj zdravo. Zdravnik ga dobro preišče in mu pravi, da spije preveč vina. "Koliko ga pa spijete na dan?" vpraša doktor.

"Ej, ne veliko; takole po dva kvorta na dan."

"To je preveč! Dovolim vam, da ga spijete odsej polovico manj."

"Kakaj ne, gospod doktor, sem se zmotil; po štiri kvorte na dan sem ga spil poprej."

V DAVNIH ČASIH SE JE POTOPILA V MORJE OGROMNA DEŽELA

Zemlja se je vedno izpremenila. Njena oblika je bila pred več sto tisoč leti drugačna kakor je danes, saj vemo po površinskem sestavu zemlje, koliko današnjih gorskih verig in stranih nizov je v davni potopljeno morje. Naša Evropa je bila malone vsa pod morjem. Redki gorski vrhovi so gledali iz morske gladine. Vode so se postopno odmakale, na njih mesto so stopali orjaški sestavi, ki so jih v morju zgradile neznatne živalce.

Pri vseh teh izpremembah zemskih celin in vodovij ni nobena toliko kakor ta, da je izginila pod vodo kopna površina, ki se je raztezala na prostoru današnjega Atlantskega morja. To zemljo imenujemo Atlantido. Ali je Atlantida sploh kdaj bila? Nekateri učenjaki dvomijo, a drugi trdno verujejo vanjo in prihajajo pred človeštvo s celotno kopno dokazov.

Tudi najbolj dvomeči učenjaki ne dvomijo, da so bili Kanarski, Azorski in Kapverški otoki nekoč vrhovi planin neke zemlje, ki se je potopila v morje. Raziskovanje tal Atlantskega morja je pokazalo, da se na podmorjski ravnini, ki se razteza od Britskih otokov vzdolž Afrike proti Južni Ameriki, nadaljujejo na tisoče kilometrov dolge verige planin Atlasa in Kordiljer. Mnogi zemljoslavci izjavljajo, da imajo ti gorski grebeni oblike, kakršne niso mogle vztrati pod morjem. Razen tega imajo v muzeju rudarske šole v Parizu košček lave, ki so jo prinesli iz globine 300 metrov, a ta se je brez dvoma strčila na prostem zraku, a ne pod morjem.

Nekateri učenjaki določajo tudi čas, v katerem se je izvršila ta silna izprememba na zemeljski površini. Pravijo, da se je moralo to zgoditi po prihodu človeka. Človek je bil torej priča te strašne žalostre, ko se je potopila ogromna atlantska zemlja. O tej nesreči je ostalo nekaj spominov v ustnem izročilu ameriških kakor tudi evropskih in afriških narodov. Vsekakor pa so najbolj zanimivi pisani podatki grškega modrijana Platona. Ta piše o nekaki močni vojski iz zapada, ki je pokorila skoro vso Evropo in Azijo, "zakaj takrat se je dalo z lahkoto prekorčiti Atlantsko morje."

Po Platonu je ležal nasproti Herkulovim stolpom (današnji Gibraltar) velik otok. Na tem otoku so stanovali ljudje, ki so bili zelo prosvetljeni. Platon pri-

poveduje mnoge podrobnosti o njihovi upravi, bogastvu in veličini njihovih mest. Prebivalci Atlantide so bili bojevit, zato rej so se vrgli na osvajanje tujih zemelj. Osvojili so si Lidijsko prav do Egipta in Evrope do Italije. Njihovo glavno mesto je Platon tako podrobno opisal, da bi se dal napraviti po tem opisu točen načrt. Pa je pridivil strahovit potres, zmajala se je zemlja in vso bogato Atlantido je pogoltnilo morje z vso prosvetljenostjo in vsem bogastvom vred.

Podobne pripovedke dobimo tudi pri nekaterih afriških rodovih, potem pri Inkijih v Južni Ameriki, pri prebivalcih Antilov in Guatemale. Ti narodi govorijo, da je v davni bil velika zemlja, ki se je z narodi vred potopila.

Prebivalci Atlantide, ki so živeli na mejah svoje velike dežele, niso propadli, marveč so ostali živi in žive danes njih potomci na obalah zapadne Afrike in vzhodne Amerike. Učenjaki so našli mnogo podobnosti med nekaterimi plemeni teh dveh delov sveta, pa sklepajo po tem na njihov skupni izvor. Drugi dokaz, ki je bolj očividni, je v veliki podobnosti med starimi trdnjavami južnega Maroka in razvalinami iz predzgodovinske Amerike. Tudi so izredne podobnosti med piramidami na obalah reke Nila in med onimi v Mehiki. Istovelja o stolpih, ki so jih našli v Peruju in starem Egiptu in ki so pisani s posebno pisavo (hieroglifi). Tudi imajo oboji podobne legende in bogove. Vse to pritrjuje domnevi, da so bili nekdanji narodi starca in novega veka vezani z neko skupno kulturo, ki je živela na velikem prostoru Atlantide.

Mornarji so odkrili mnogo kilometrov severno od Antilov podmorjski gozd, ki je domovina najbolj čudovitega živalskega in rastlinskega sveta. Učenjaki smatrajo gozd za delček Atlantide. Bog ve, ali je skrito v tem gozdu kako staro mesto, ki morbiti pričakuje človeka med svoje zidove! Vsekakor so zemljoslavci našli na tem mestu izklesan kamen, del kipa, in še nekaj drugih predmetov, ki so jih rabili nekoč ljudje za boj in delo. Te najdbe so nekaterim učenjakom najjasnejši dokaz o nekdanji veliki Atlantidi.

Kljub vsem raziskovanjem pa še do danes ni uspelo učenjakom znanstveno pregledati življenja nekdanj potopljene zemlje.

HENRY ROBINSON:

BLAZNOST—MODERNA BOLEZEN

V Zedinjenih državah je več bolnikov, ki bolehalo na blaznosti, kot pa na vseh drugih boleznih skupaj. Izračunali so, da oseba stara 15 let, živeča v New Yorku, ima v sorazmerju 1 do 20 možnost, da pride v umobolnico, kjer bo njeno povprečno življenje sedem let. In v teh sedmih letih bo taka oseba stala državo do \$25.000. Leta 1931 so porabili 19 centov od vsakega dolarja državnih davkov za vzdrževanje umobolnic. New York je pa porabil \$47.000.000 za 73.000 umobolnih bolnikov, ki so nastali za 350 odstotkov v zadnjih desetih letih. V 18 državah ameriške Unije se je število umobolnih podvojilo in če bo šlo tako naprej, bo v prihodnjih 75 letih polovica prebivalstva Zed. držav v umobolnicah, druga polovica jih bo morala pa preživljati.

Te vznemirjajoče številke so me napotile, da sem obiskal razne umobolnice v naših vzhodnih državah, da na mestu proučujem grozni socialni problem. V spremstvu zdravnika sem se podal na moški oddelek umobolnice. To je velika zgrada in polna v vseh ozirih in ki stane davkoplačevalce \$7.000.000 na leto za vzdrževanje. Zdravnik me je vodil najprej skozi odde-

lek bolj "mirnih." Vstopila sva v veliko sobo, ki je služila za razvedrilo bolnikov. Pričakoval sem, da bom prišel v pravcato turško šolo, kjer se vpije eden čez drugega, toda našel sem vse drugače. Moški so stali molče v gručah in naju zvedavo ogledovali. Noben od teh ni imel kravate, ki je prepovedana radi tega, ker bi bila lahko sredstvo za samomor.

Nekateri so se približali doktorju s vprašujočim pogledom, kot bi pričakovali vesti, da bodo izpuščeni na svobodo. Ogovoril je tega in onega, toda če so postali preveč usiljivi, je namignil pazniku naj jih odvede. Včasih se je zaslišal glasen smeh ali kletka, toda v splošnem je vladala tukaj tišina.

"Tukaj so največ alkoholiki, epileptiki in malo zmehani ljudje," mi je pojasnil zdravnik. "Ena četrtina vseh naših bolnikov bo luje radi alkoholizma. Odstotki takih bolnikov so se izdatno zvišali, kar je upeljana prohibicija."

Greva po dolgem hodniku, ob katerem so male celice. Ustavila se pred eno in vidiva prežodaj ostarelega moža, ki je sedel nepremično na stolu. Niti zrl se ni na naju, niti ni odgovoril, ko ga je zdravnik poklical

po imenu. "Ta ima otrdele možganske žile in 15 odstotkov vseh naših bolnikov ima to bolezen. Bil je bančni uslužbenec in čez čas ne bo mogel opravljati najmanjšega dela in skrbeti bomo morali zanj kot za otroka. Za to bolezen ni nobenega zdravlila."

V prihodnji sobi je ležal neki možki na postelji. Bil je popolnoma hrom in ne more pregibati niti ušnice. Ima sifilis v zadnjem štadiju. Hraniti ga moramo po cevi, ker ne more gibati s čeljustmi. Popolno ozdravljenje takih bolnikov je nemogoče, vendar se bolezen nekoliko olajša, ako se jim vcepi malarija v žile.

Obiskala sva tudi ženski oddelek. Že od daleč se je slišalo vpitje, smeh in klepetanje. Tam so same ženske strežnice, ki so prave korenjakine in ki imajo dosti opravka z bolnicami, da jih krote. Neka bolnica je klečala pri oknu in s povzdignjenimi rokami molila. Neka druga je vstala s postelje in solznih oči prosila zdravnika, naj dovolijo igrati na klavir. Neka ženska mi je stisnila v roke košček papirja. Pogledam radovedno kaj je napisala, pa je bilo tam samo par črk. Pogledam bolnico, ta pa dene prst na ušnice, češ, naj ne izdam njene skrivnosti.

Zdravnik mi je pojasnil, da ona, ki moli pri oknu, misli, da moli ob mrtvaškem odru svoje- ga zaročenca, o katerem si domišlja, da je umrl. Tista, ki hodi igrati klavir, trdi, da mora imeti vajo za koncert, ki ga bo priredila drugi dan. V resnici ni pa še nikdar igrala klavirja. Ženska, ki mi je stisnila papir v roko, misli, da je princezinja, zaprta v trdnem gradu.

Tako žive ti reveži v svojem svetu, v nekakih sanjah in si domišljajo, da so nekaj dosegli, češar jim prejšnje življenje ni moglo ali ni hotelo dati. Dobro se skrbijo zanje, imajo najboljšo in čisto postrežbo, za kar vse plačaš, ti, davkoplačevalec.

S ŠESTIMI MEDVEDI V KLETKI

Strašne trenotke je doživel krotilec divjih zveri Janesco, ko je pri neki predstavi v Londonu nenadoma ugasnila luč, ko se je nahajal s šestimi severnimi medvedi v kletki. "To so bile najdaljše minute mojega življenja," pravi Janesco, ki je sicer prišel živ iz te zagate. "Medvedje so izmed vseh zverin najnevarnejše," pravi Janesco nadalje. "Je čisto vseeno, kako dobro se ravna s njimi, človek mora biti vedno pripravljen, da izbruhne pri njih na dan njih krvoločna narava. Pri predstavi nikdar ne umaknem niti za hip oči od njih in bil sem skrajno prestrašen, ko so naenkrat ugasnile luči. Čutil sem, kako so se v temi živali drgnile ob meni in vedel sem, če me kateri malo opraska, da bi pritekla kri, da bi se vsi vrgli name in me raztrgali."

"Edino obrambno orožje, katerega sem imel, je bil bič. Čutil sem se kot človek na potapljaljoči se ladji, ker vedel sem, da visi moje življenje na lasu. Moji udje so bili težki ko svinec, zadržati sem se moral čisto mirno. Eden izmed medvedov mi je raztrgal hlače, toda kože mi k sreči ni rnil. Skozi okno je prihajala medla svetloba, da sem lahko videl zelene oči zverin in njih bele kožuhe. Vedel pa sem, da me živali lahko natančno vidijo, ker medvedje boljše vidijo v temi. Končno je nek služabnik prinesel par svetilk. Pokazalo se je, da sta se bila dva največja medveda postavila pokonci ravno pred izhodom iz kletke. Najbrže sta iskala izhoda. S tem sta mi pa tudi zaprla izhod. Sele, ko so svetilke razsvetilele notranjost kletke, sem dobil nadmoč nad zvermi, katere sem zopet lahko ustrašoval z bičem in tako srečno prišel živ iz kletke. Rečem pa, da se lažje zaupa levu, kot pa medvedu."

MILO URBAN:

ŽIVI BIČ

Roman

Notarja Okolickega ni bilo veliko doma. Doma je bil le v najnujnejših primerih. Sicer so ga pogosto videli, kako je na lahkem vozičku na vzmeteh odhajal v Vranov, ali pa s puško na rami po potu v gozd. Bil je strasten lovec in gozd mu je nudil veliko razvedrila. Na svetlih jasah, pri veselem lajanju lovske čole je pozabljal na svojo rdečo, veliko hišo, polno procesov. Roke se mu niso tresle in bil je čisto svoj, oviran, svoboden kakor drevo.

Domov se je vračal utrujen in je izborni spal. Drugi dan je šel z užitek na delo, ki pa je trajalo samo nekaj ur. Zataknil je roke za glavo in se pretegnil, s tem pa je izginil tudi njegov mir.

Majhne, zbadljive, hude misli so se vrstile.

Notar Okolicky je vstal, odprl vrata in po veži se je razleglo zateglo klicanje:

"Mar-ka!..."

Marka, že postarna, debela oseba z rdečim obličjem, je prišla, in notar Okolicky si je dal pripovedovati, kaj se je prejšnji dan v vasi dogodilo. Če se je kaj zgodilo, kar mu ni bilo po volji, se je začel jeziti, preklinjati in loputati z vrati.

Zadnji čas je njegove misli največ zavzemala Eva Hlavajeva. Vselej je poskušal zasmajati se vsemu temu, toda smeh mu ni šel od srca. Eva Hlavajeva po zadnjem obisku ni dajala nobene vesti o sebi, in prav to molčanje je notarja Okolickega vznemirjalo. Čutil je, da za njim dozoreva nekaj hudega, kar lahko postane usodno zanj. Imel je veliko, na svoje plemiško poreklo ponosno sorodstvo; rodbinski ponos je prešel tudi nanj, zato ne bi bil rad videl, da bi se razvedelo o njegovem vaškem ljubezenskem pustolovstvu, posebno ker je bilo s tem združeno toliko neznajnosti, da je segala prav do zlorabe uradne moči. Okolicky je dobro vedel, da je storil nizko, zločinsko dejanje, pri katerem ni bilo niti trohice gosposke pretkanosti in galantnosti, ki bi ga vsaj nekoliko opravičevala in mu dajala pri-znanje, da je drzen človek. Bila je to le sirovost, izvršena nad brezbrambno ženo, ki niti moža ni imela doma. Prisiljena je bila priti k njemu kot k svojemu predstojniku, on pa... Ne, notar Okolicky je moral to za vsako ceno zatajiti, skriti.

Mislil je vse mogoče, a vse mu je odpovedovalo. O stanu Eve Hlavajeve se je že javno govorilo z onim zasmehljivim zategovanjem ušnice, ki je že v navadi, če se govori o takih ženah. Izpraševali so jo na varnost in po ovinkih, kdo bo oče, toda od Eve Hlavajeve niso nič izvedeli. Molčala je, in le v tem molčanju je notar Okolicky videl svojo rešitev.

To molčanje pa je imelo določeno ceno. Notar Okolicky naj bi hotel ali nehoté rešil Hlavaja iz vojske.

Če bi bil hotel, bi bil to zelo zdavnaž dosegel. Imel je zloplivna znanstva in zadostovalo bi bilo, če bi bil stopil do nekih oblastev, sprožil tam celo zadevo, in Adam Hlavaj bi se bil vrnil k ženi domov. Toda Okolicky se je še vedno obotavljal; deloma, ker mu prošnja Eve Hlavajeve ni hotela iti v glavo, deloma — ker se je bal. Adam Hlavaj je bil, kakor je slišal, razburljiv in nagel človek, Eva pa — kakor je čutil — ga je imela zelo rada. Hudič nikoli ne spi... Adam Hlavaj bo začel tiščati v ženo, ženska pa je le ženska. Vrag ti uide iz vreče, in sam bi si začnil tako jed, da bi ti še želodec za nekaj časa odpovedal službo. Boljša je le gotovost: okopi kje na ruski fronti, ne pa Raztoke.

Ta kočljiva, zapletena zadeva pogosto cele noči ni dala spati notarju Okolickeemu. Hotel jo je rešiti tako ali tako, pa je vselej prišel do mrtve točke, odkoder se ni znal premakniti. Vabil je k sebi Evo, da se ponovno razgovori z njo, toda ta ni prišla; napisal je prošnjo za odpustitev Hlavaja, pa jo je takoj zopet raztrgal.

"Kaj? Kako?"

Notar Okolicky se je pod noč prijel za glavo in letal po sobi kakor nor. Zmerjal se je z norcem, toda čim bolj je z besnel, tem gotoveje je čutil, kako mu sicer še trdne niti njegovega življenja uhajajo iz rok in se za njim spleta neka ogromna mreža iz živih človeških teles, iz zalomljenih, neusmiljenih rok, ki od plotov in vaških koč zlovesče prežijo nanj. In vse to je le naraščalo iz dneva v dan, se še bolj zapletalo in se bolj in bolj širilo, kakor bi hotelo rasti in se razširiti in ga ujeti v živo past. Notar Okolicky je videl v tej mreži pličko s sovražnost v očeh, videl je v nji Kramarjeve stilsne pesti, videl je Korenko, Evo Hlavajeva, prostor za Adama Hlavaja in dekana Mrvo, ki je stal kot prikazen bel ob tej mreži in ga gledal s pronicajočim pogledom.

Ta nema, strašna prikazen je navdajala notarja Okolickega z grozo in mu povzročala obupne trenotke tesnobe. Kakor hitro pa so petlini zapeli, se je Okolicky že na vse to spominjal samo še kot na hude sanje. Vse je bilo samo izrodek razbičanih možganov, kar si je Okolicky razlagal s tem, da se je preveč najedel. S staro neutrudnostjo je zmerjal Raztočane kot pse, sprejemal darove in ničesar izvrševal; da, če je bil na koga jezen, mu je še s peklensko škodljivostjo škodoval. Tako so pripovedovali, da se je od vojne službe oproščeni gospodar Dolnik radi njegove ovadbe moral vrniti nazaj na fronto. Pripovedovali so tudi, da je zadnje popisovanje živine on napravil Raztočanom, da je on povzročal razne neprijetnosti, katerih so se znali drugod ostreti. Menda nalašč pleni Raztoke. Morda vse to skupaj niti res ni bilo, toda eno zlo je vleklo to drugih za seboj. Tako je postal Okolicky kaj hitro predmet s psovskami, ki so se končevale z grozečim molkom.

Razume se, da so kletve izgovarjali zaupno, po tihem, ker so se ga ljudje bali kot hudiča. Nikdo ni bil gotov, da Okolicky drugi dan ne izve o njih. Bili so ljudje, ki so v tem vrtincu sovražstva iskali svojo korist in mu nosili na uho proti njemu izgovorjene besede. On jih je sprejemal kot gotov denar. Nesrečneže, ki so si upali kaj reči čez njega, je preganjal z vajtrajnostjo lovskega psa, tako da so ga morali priti pogosto z jokom prositi odpustitve. Samo plička se ga ni bala; brez obotavljanja, brez okoliščin je povedala, kar ji je bilo na jeziku. Notar Okolicky pa se je iz neznanega vzroka izogibal. Od one preiskave ni ukrenil proti nji ničesar več.

Najhuje izmed vseh je bilo menda za Vorčaka. Z ene strani so se jezili nanj ljudje, z druge ga je stiskal notar. Če je napravil kaj, kar ljudem ni bilo po volji, je bil vrag v vasi, če pa je naredil nekaj, kar notarju ni prijalo, ga je ta takoj klical k sebi.

Potepen kakor pes je šel Vorčak s tresočimi se kolena k njemu. Že na dvorišču je smel klobuk in obstal takoj pri vratih ter se prestopal z ene noge na drugo, dokler notar Okolicky ni zarenčal nanj:

"Kakšne oslarije pa uganjate?"

"Čudovito besedo; ko jo je župan zaslišal, se je prihulil in zamlinal kakor pes, kadar svigne bič nad njim. Sledila je dolga pridiga o domovini. Vorčak jo je poslušal s pobožno dvignjenimi očmi, spominjajočimi na staro, ginjeno babo. Pa komaj se je rešil notarja in se izmotal na ulico, ga je že kdo ustavil.

"Ej, slišite, tega pa ne delate prav," mu je očital.

Ko je prišel domov, je vrgel klobuk v kot, si otrl čelo in se odahnil:

"Da bi ga hudič vzel s takim županstvom!"

Bil bi ga celo odložil, toda čast mu ni dopuščala; čast ga je držala pri tem. Pomanjkanje pa se je medtem vedno večalo. Moka, tobak, mast so se prodajali na karte. Še sreča, da po vaseh niso delali velikih komedij z želodcem, nekaj pa se je našlo tudi doma. Samo smrdljivca je manjkalo. Po hišah so si svetili s trskami; v sa-jastih sobah in v migotajoči svetlobi pa se jim ni dalo sedeti. Zato sploh niso svetili, če ni bilo nujnega dalo. Sedeli so v temi in govorili o tem, kar jim je šlo najbolj k srcu: o bedi, ki se je grozno vgnezdila med ljudmi. V temi, ko so govorili niso videli in so se slišale samo besede iz oktov, je dobivalo vse neki poseben pomen; bilo je, kakor bi govorili o kakih novih, doslej neznanih strahovih, ki so vsakega mučili in ki jih ni bilo mogoče z ničemer pregnati.

(Dalje prihodnjič.)

Mrs. Roosevelt ne bo govorila po radio

New York, 6. februarja. Mrs. Roosevelt, soproga novo izvoljenega predsednika, je izjavila danes, da po 4. marcu ne bo več govorila po radiu v trgovske namene, pač pa le če bo klicana ob družabnih prilikah. Gotove ženske so kritizirale Mrs. Roosevelt, ker je podajala svoje mnenje potom radia.

MALI OGLASI

Vabilo na sejo

Iz urada predsednika društva sv. Kristine št. 219, K. S. K. Jednote se pozivlje članstvo, da se v polnem številu udeleži prihodnje redne mesečne seje dne 9. februarja, točno ob 8. uri zvečer. Na dnevnem redu je zelo važna točka, ki se mora rešiti v zadovoljstvo večine članstva in pravil K.S.K.J. Komur je društvo in organizacija pri srcu, se bo odzval — komur ni, bo doma ostal. — John Gabrenja, predsednik.

Zahvala

Globoka hvaležnost naju navdaja do naših dragih prijateljev, ki so naju presenetili in obdarili za 25 letnico najine poroke na 21. januarja. Ne moreva najti dovolj besed, da bi se dovolj zahvalila vsem, ki so pomagali, darovali, in se udeležili te slavnosti. Priznati se mora, da so v novi ljubljani naše žene zelo navihane, da so naju tako potegnile in za našim hrbtom vse uredile za surprise party.

Zato si štejeva v dolžnost izreči toplo zahvalo Rev. M. Slagetu, ki je prišel na dom, kjer je izvršil poročne obrede in nama čestital, želeč, da bi učakala tudi zlati poroki. Nadalje se zahvaljujema najinim nečakinjama, Antonetti in Dorothy Gačnik za tako krasen šopek, ki sta ga namoma izročili in za lepo voščilo, ki nama je seglo do srca. Iskrena hvala glavnim odbornicam Slovenske ženske Zveze za poslano čestitke ter krasno darilo: Mrs. Marie Prislund, Mrs. Josephine Racič, Mrs. Anna Motz, Mrs. Josephine Erjavec, Mrs. Rozi Smole, Mrs. Albina Novak.

Najina najlepša hvala najinim dragim sorodnikom in prijateljem, ki so se prvi zavzeli za vse potrebno, kar spada k srebrni poroki in sicer: Mrs. Rozi Klešnik, Mrs. Urška Trtnik, Mrs. Mary Krajec, Mrs. Mary Gačnik, Mrs. Vera Krajec, Mrs. Jennie Travnikar. Lepa hvala

Mr. August Svetek za brezplačno posojeno stolo.

Dalje se zahvaljujema vsem sledečim za poset in darove: Mr. in Mrs. Valentin Trtnik, Mr. in Mrs. Frank Klešnik, Mr. in Mrs. Novinc iz Kewanee, Mrs. Mestek, Mr. in Mrs. Oražem, Mr. in Mrs. Joseph Rupret, Mr. in Mrs. Andy Gerl, Mr. in Mrs. Joe Pečaver, Mr. in Mrs. John Rupret, Mr. in Mrs. John Dejak, Mr. in Mrs. Andy Pezder.

Dr. in Mrs. Anton Skur, Mr. in Mrs. Sajovec, Mr. in Mrs. Slopkov, Mr. in Mrs. Peter Usaj, Mr. in Mrs. John Govše, Mr. in Mrs. Andy Korošec, Mr. in Mrs. Joe Golob, Mr. in Mrs. John Raeman, Mr. in Mrs. Joseph Stupica, Mr. in Mrs. Teddy Rozman, Mr. in Mrs. Frank Vesel, Mr. in Mrs. Valentin Rome, Mr. in Mrs. Sešek.

Mr. in Mrs. Frank Žagar iz Chickasaw, Mr. in Mrs. John Punčoh, Mr. in Mrs. Math Debevec, Mr. in Mrs. Frank Perko, Mr. in Mrs. Stergar iz Cherokee, Mr. Lovrenc Seme, Mr. in Mrs. Anton Kaušek, Mr. in Mrs. Videnšek iz Lake Shore Blvd. Mr. in Mrs. John Setina iz E. 140th St., Mr. in Mrs. John Der-ganc, Mr. in Mrs. Leskovec, Mr. in Mrs. Frank Rupret, Mrs. Mary Šaly, Mrs. Mary Vidmar iz Kildeer.

Mr. in Mrs. Cervan iz Kildeer, Mr. in Mrs. Setina iz Kildeer, Mr. in Mrs. John Zulich, Mr. in Mrs. August Svetek, Mr. in Mrs. Frank Žagar iz Musko-ka, Mr. in Mrs. Anton Dolinar, Mr. in Mrs. Leopold Kolar, Mr. in Mrs. Jim Koželj, Mr. in Mrs. Frank Mišič, Mrs. Intihar, Mr. in Mrs. Hočever iz Shawnee, hčeri Jennie in Brownie, Mrs. Mary Urbas, Mr. in Mrs. Joe Bradač.

Mr. in Mrs. Leopold Polis, Mr. in Mrs. John Sluga, Mr. in Mrs. Anton Skrabec, Mrs. Josephine Millavec iz Trafalgar, Mr. in Mrs. Rudolph Skulj, Mr. in Mrs. Jack Craig, Mrs. Mary Hrastar, Mrs. Julia Brezovar, Mr. in Mrs. Louis Krajec, Mr. in Mrs. James Longar, Mr. in Mrs. Joseph Koren, Mrs. Mary Krajec iz E. 53rd St, Mr in Mrs Ignac Slapnik

Mr in Mrs. Tine Svete, Mr. in Mrs. Otoničar iz E. 66th St., Mr. in Mrs. Zobeč iz E. 66th St., Mr. in Mrs. Joseph Ponikvar, Mrs Gačnik, Mrs. Albina Novak, Grdina in Sinovi, Mr. in Mrs. Jos. Krajc iz E. 60th St., Mr. in Mrs. John Gornik, Mr. in Mrs. Ivan Zupan, Mrs. Helena Mally, Mrs. Mary Millavec iz E. 71st St., Mr. in Mrs. Jos. Oražem iz Carl Ave., Mr. in Mrs. Frank Kmet, Mrs. Jerman, Mr. in Mrs. Jerry Strojina, Mr. in Mrs. Nagode.

Mr. in Mrs. Frank Novak iz Shawnee Ave., Mrs. Kastelec, Miss Terškan, Mr. Joe Krajec, Mr. Louis Ogrinc, Mr. in Mrs. Stusek, Mrs. Julka Koren.

Torej še enkrat vsem skupaj prav iskrena hvala in bodite prepričani, da vas ne bova nikdar pozabila. Ostajava vam hvaležna

Anton in Mary Darovec.

Iz urada društva sv. Ane št. 4 S. D. Z.

Naznanja se članicam, da se slednje udeležijo redne mesečne seje 8. februarja, v navadnih prostorih. Začetek seje ob 8. uri zvečer. Precej važnih stvari je treba odločiti. Naznanja se društvenim članicam tudi, da dobimo novo društveno zastavo. Blagoslovile in razvile jo bomo 14. maja. Že leta 1931 je bilo sklenjeno, da mora vsaka članica plačati \$1.00. S tem bomo imele tudi članice proste vstopnice za večerno veselico. Prosim torej članice, da plačate \$1.00 pri društveni tajnici do meseca maja, 1933. Prosim, vpoštevajte to! In želimo, da se vse sestre udeležijo društvene seje 8. februarja. Po društveni seji bomo imele "card party", ples in veselje zabavo. Pripeljte s seboj svojega soproga in prijateljice. S sestri Gačnik, Mrs. Vera Krajec, Mrs. Jennie Travnikar. Lepa hvala

